

inside>>

00qji

igloo

HABITAT & ARHITECTURĂ

aprilie 2011 #112

15 lei

Unirii Factory | Turnul Croitorilor | Moerenuma Park | La Gaité Lyrique

PARIS

La Gaîté Lyrique

Proiect: MANUELLE GAUTRAND ARCHITECTURE

Arhitect principal: MANUELLE GAUTRAND

Echipa de proiect (faza de studii): FRÉDÉRIC ARNOULT (ŞEF DE PROIECT), MARIE DUVAL, CHRISTOPHE RÉGNIER

Echipa de proiect (faza de şantier): LAURENT HERNANDEZ (ŞEF DE PROIECT), FRANÇOIS TERRIER, VALÉRIE DE VINCENNES, CÉDRIC MARTENOT

Arhitect patrimoniu: RÉGIS GRIMA

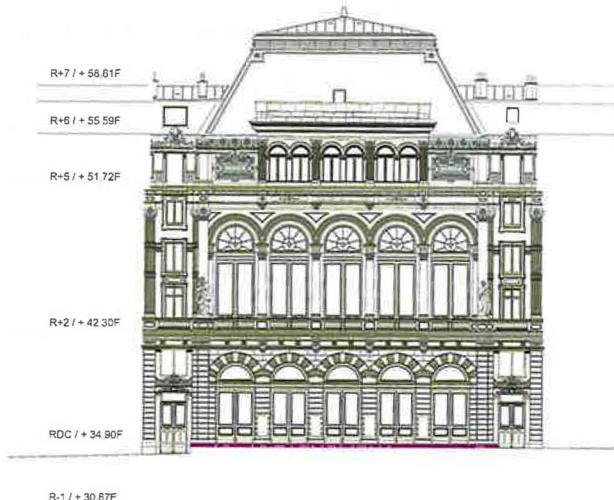
Inginerie scenică: JEAN-PAUL CHABERT

Inginerie acustică: LAMOUREUX

Client: VILLE DE PARIS

Perioada de execuție: 2003-2011

După 20 de ani de abandon care au transformat-o într-o „gaură neagră în mijlocul orașului”, clădirea Gaîté Lyrique s-a redeschis publicului pe 1 martie a.c. sub forma unui impresionant centru pentru artă și cultură digitală. Arhitecta Manuelle Gautrand a conceput pentru vechiul teatru de operetă construit în Parisul secolului 19 o imagine profund modernă, într-un spirit de flexibilitate și dinamism care se raportează, cu creațivitate, chiar la esența universului digital.

Text: VIORICA BUICĂ

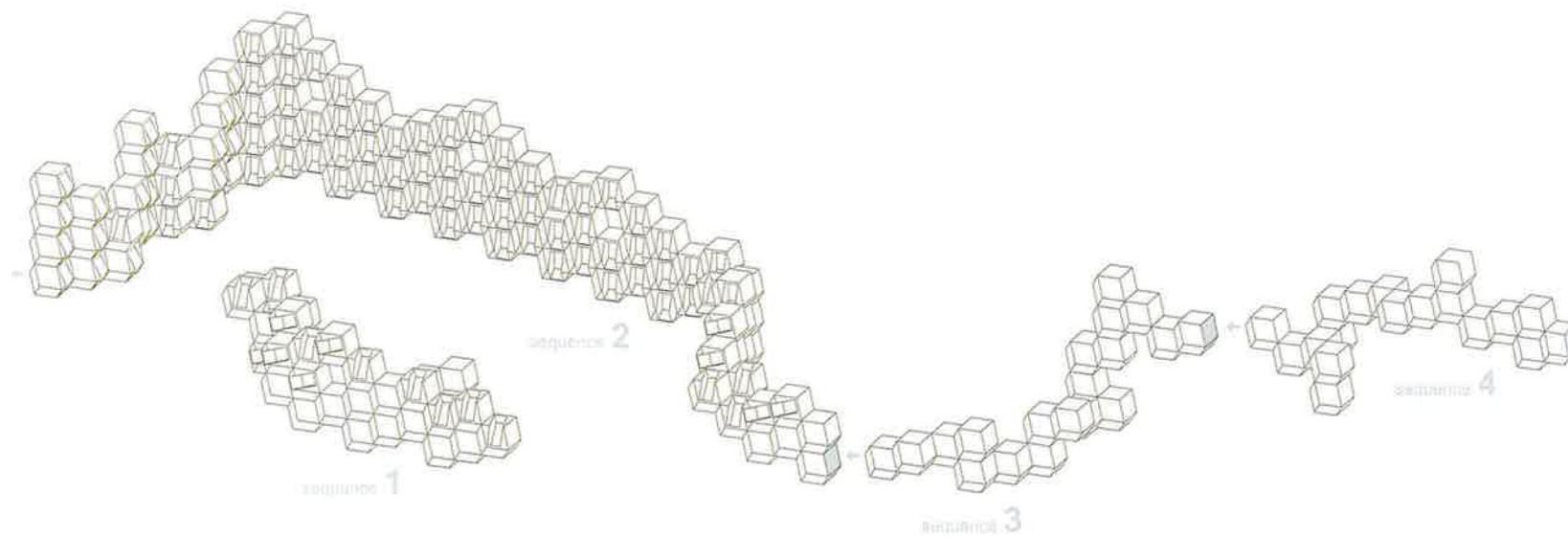
Foto: © VINCENT FILLON, PHILIPPE RUAULT, JEAN HARIXCALDE

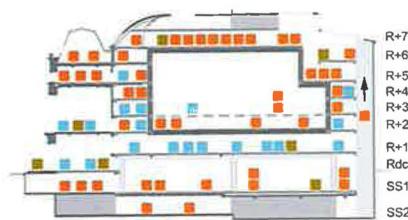
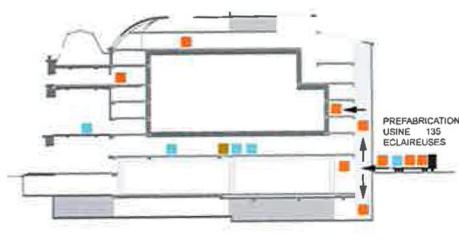
Planuri și schițe: © MANUELLE GAUTRAND ARCHITECTURE

Inaugurat în 1862, teatrul Gaîté Lyrique a găzduit piesele lui Offenbach, aniversarea lui Victor Hugo și celebrele Ballets Russes ale lui Diaghilev, devenind unul dintre reperele culturale ale Parisului. Clădirea cu 1 800 de locuri pentru spectacole diverse a supraviețuit mai multor războaie, însă în 1987 decizia de a realiza aici un fel de Disneyland în miniatură (și mai ieftin) i-a „mutilat” structura și a distrus mare parte din ornamentele interioare valoroase. Centrul de distrații a funcționat în această formulă doar timp de doi ani, după care clădirea a trecut în uitare până când, în 2001, primarul Parisului a decis reintroducerea ei în circuitul cultural, lansând totodată un concurs de soluții pentru un centru care să promoveze cultura digitală și muzica actuală – „un laborator cu motivații culturale”. Manuelle Gautrand a câștigat competiția, dar sarcina ce i-a revenit nu a fost deloc ușoară: pentru a realiza noul centru cu opt etaje, care astăzi adăpostește spații pentru concerte și performance-uri artistice, pentru spectacole multimedia, expoziții, conferințe, proiecții și workshopuri, a fost nevoie atât de demolarea unei părți importante din vechea clădire, precum și de proiectarea unor zone noi, complexe. Practic, au fost păstrate intacte foyerul și vestibulul clădirii initiale, iar în toate spațiile, noui și vechi se amestecă într-un mod radical, specific francez ar spune mulți, având în minte piramida lui I.M. Pei de la Luvru sau inserarea Centrului Pompidou într-un țesut tradițional al orașului.

Principiul după care este organizat proiectul este cel de „cutie în cutie”, conferind spațiilor pe de o parte izolare acustică necesară funcției (impusă și de amplasarea într-o zonă cu destul de multe locuințe), iar pe de altă parte deschiderea dorită pentru o diversitate mare de evenimente și acțiuni. În centrul clădirii de 10 000 mp sunt amplasate spațiile de spectacole, înconjurate de izolații puternice și de aceea imobile. Flexibilitatea vine însă din organizarea interioarelor: sala mare de concerte poate oferi 308 locuri (cu scaune) sau 150 de locuri cu scaune și 400 în picioare, în mijloc, sau, simplu, 750 de locuri în picioare, iar peretii pot fi folosiți pentru proiecții în multiple combinații; sala mică este mai intimă și este destinată mai ales instalațiilor sau expozițiilor, spațiu putând fi modelat în nenumărate variante prin panouri și pardoseli mobile etc.; iar auditoriumul galben, cu 130 de locuri și un ecran de proiecție, poate funcționa complet independent de restul spațiilor, pentru că are acces direct din exteriorul clădirii. În jurul acestui nucleu, de la subsol și până la ultimul etaj, se desfășoară „spațiile de respiro”, în denumirea arhitectei, spații care se află în continuă mișcare și schimbare. Aici se află recepția, diverse spații expoziționale, cafenele, centrul de documentare (cu un număr impresionant de publicații tematice), zona de jocuri video (unde oricine poate experimenta cele mai noi și creative produse de pe piață) sau atelierele artiștilor. Totul este gândit în sisteme modulare, mobile și ușor de manevrat, pentru a putea re-crea oricând spațiile și înșiruirea lor. Este un concept îndrăznet și provocator, cu o componentă ludică bine definită, pe care Manuelle Gautrand îl amplifică prin proiectarea așa-numitelor „éclaireuses” – mici module mobile (tip cutie), tehnologizate, care permit crearea unei multitudini de scenografii.

În mijlocul unei societăți din ce în ce mai profund marcată de revoluția digitală, acest nou și efervescent centru cultural creează spații experimentale de (inter)acțiune, stabilind totodată o relație interesantă (și credem noi sănătoasă) cu trecutul.

LA PIXELISATION DE LA GAITÉ PAR LES ECLAIREUSES

